DIE XIV. APRILIS.

IN FESTO B. PETRI GONZALEZ SANCTI TELMI Confessoris.

DUPLEX MAJUS.

Omnia de Communi Conf. non Pontif. præter propria.

Oratio.

DEus, qui in Maris periculis constitutis Beati Petri opem singularem ostendis, ejus nobis intercessione concède, ut in hujus vitæ procellis tuæ gratiæ lumen semper affulgeat, quo æternæ salutis portum invenire valeamus. Per Dominum, &c.

In primo Nocturn. Lection. Beatus vir, *de 2. cōi. Conf. non Pontif.*

IN II. NOCTURN.

Lectio iv.

PEtrus Gonzalez, Sanctus Telmus vulgò appellatus Fromestæ in Hispania apud Palentiam piis, ac nobilibus pa-

* ren-

rentibus ortus est. Adolescens sub Episcopi Palentini avunculi sui cura ingenuis Artibus, & Philosophiæ operam dedit, ingenio ad præclara quæque aptissimo: Sed ejusdem Ecclesiæ Canonicatu, & mox etiam Decanatus dignitate auctus, honorum, ac divitiarum illècebris juveniliter abreptus, Sæculi vanitati paulò liberiùs indulsit. Accidit verò, ut cùm ipso Dominicæ Nativitatis die equo splendidè phalarato æqualium comitatu totam Urbẽ lasciviens circumcursaret, equo in profundum lutum repentè prolapso, dejectus ipse, multoque cæno inquinatus, spectantium risu, sannisquè exceptus sit: quo insigni pudore suffusus, & Mundi, cui placère studuerat, contumeliam rèputans, se vicissim, à quo spretus esset, spretùrum cõstituit. Igitur paulò post, magna omnium admiratione in Prædicatorum Ordinem se se recèpit, ubi vèterem hominẽ cum actibus suis exuens, novumquè induens, eximiæ posuit tyrocinia Sanctitatis.

℟. Honestum fecit illum Dominus, & custodivit eũ ab inimicis, & à seductoribus tutavit illum. * Et dedit illi claritatem æternam.

℣. Justum deduxit Dominus per vias rectas, & ostendit illi regnũ Dei. Et dedit.

Lectio v.

AD cæteras autẽ virtutes, quibus brevi magnoperè excelluit, Charitatem attu-

attulit, Proximorum salutis cupidissimâ: quare absoluto Sacrarum literarum studio, Sancto Patre Dominico ad imitâdum sibi proposito, prædicationi se totú dedit, nihil à Deo impensius flagitans, quàm ut revocandis in viam salutis animabus perditis idoneus efficeretur. Severissimam, Apostolico more, eo in munere paupertatem exercuit. Quocumq; exciperetur hospitio non indè prius exibat, quàm Incolas omnes sacra Exhomologesi expiasset. Sermo illi vivus, & efficax, quo audientium corda adeò pervadebat, ut per eas, quas Apostolico zelo peragravit Hispaniæ Provincias, innumeros ferè Peccatores ad pœnitentiã adduxerit. Ferdinandum Regem cognomento Sanctum, in varias adversus Mauros expeditiones euntem sequutus, consiliis, exemplo, & orationibus mirificè juvit. Venustas fœminas ejus amore captas, aliasque procaciores ad eum immissas, ut pudicitiæ ejus insidias struerẽt, non solùm strenuè repulit, sed etiam ad meliorem vitæ frugem convertit.

℞. Amavit eum Dominus, & ornavit eum, stolam gloriæ induit eum. * Et ad portas paradisi coronavit eum.

℣. Induit eum Dominus loricam fidei, & ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Minio Flumini propè Ribadaviam longè rapido,

do, atque effuso, publica transeuntium utilitate pontem amplissimum ferè miraculo imposuit, accito ad operis molitionem ingenti Structorum manu, quibus cùm cibus aliquando deficeret, evocatos quotquot iis reficiendis sufficerent pisces, manuque præhensos iisdem præbuit. Sed, & Socios labore itineris, atque inedia ferè deficientes pane, & vino cœlitùs suppeditatis, recreavit. Adhuc vivens, in sævissima Maris procella à Nautis invocatus, iis se conspicuum exhibuisse, tempestatemque sedasse perhibetur. Prophetico Spiritu futura multa prænũtiavit, atque in primis extremam vitæ suæ diem, quo advẽtante in Tudensem se se Urbem recèpit, ubi mèritis, & laboribus plenus sancto fine quievit. Ejus corpus honorifico Sepulcro ab Episcopo Tudensi cònditũ est, unde miræ fragrantiæ oleum emanasse, tràditur, Ægris saluberrimum. Ejus miraculorum fama ad remòtas usque Americæ Regiones pervagata, ingenti Populorum veneratione invocari, & coli cæpit; à Nautis cum primis, qui ejus opem in Maris tempestatibus præsentissimam experti, eum sub appellatione Sãcti Telmi in Tutelàrem sibi adsciverunt. Illius cultum continentèr propagatum approbavit Benedictus Decimus Quartus, ejusque Festum cum Officio, & Missa ab universo Prædicatorum Ordine, nec non à Clero Palentino, & Tuden-

Tutelensi celebrari cō-
cessit.

℟. Iste homo perfecit omnia, quæ locutus est ei Deus; & dixit ad eum: Ingredere in requiē meam * Quia te vidi justū coram me ex omnibus gentibus.

℣. Iste est, qui contempsit vitam mundi, & pervenit ad cœlestia regna. Quia te vidi. Gloria Patri. Quia te.

IN III. NOCTURN.

Lectio S. Evangelii secundum Matth.

Cap. 10.

IN illo tempore: dixit Jesus Discipulis suis: Euntes prædicate dicentes: quia appropinquavit Regnum Cœlorum. Et reliqua.

Homilia S. Joannis Chrysostomi.

In Hom. 33. in Matt.

Lectio vii.

COnsidera, quàliter Dominus nō minorem curàm habet, ut mores eorum in melius redùcat, quàm ut signorum præbeat potestatem. Nam ut ostendat, absque nobilitate morum, nihil signa valère; utque in nullum fastum ànimi, atque tumòrem incìderent: gratis, inquit, accepistis: deinde, nè cupiditate pecuniarum moverentur, ìntulit, gratis date. Nam ne quasi sua ipsorum potestate miràcula facientes, indè superbìrent, gratis, dixit, accepistis; nihil largimini iis, qui vos recipiunt. Non enim tamquam mer-

mercedem vestris laboribus debitam, ista accepistis: mea enim est gratia. Sic igitur aliis quoque hæc beneficia, quorum nullum potest condignum præmium inveniri, gratis date.

℟. Iste est, qui ante Deum magnas virtutes operatus est, & de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum.

℣. Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, & permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

POst hæc, cum radicem omnium malorum voluerit evellere, vitiorumq; fundamentum diruere: non possideatis, inquit, aurum neque argentum, neque pecunias in zonis vestris: non peram in via, nec duas tunicas, neque calceamenta, neque virgam. Non dixit, non accipiatis vobiscum; sed non possideatis: ut si & aliundè recipere possent, recusarent tamen, ac perniciosam hanc ægritudinem fugerent. Quo deinde præcepto multa profectò complectitur còmmoda. Primum, ut nulla de discipulis possit esse suspicio: deinde ab omni sæculari cura sic ipsos liberos reddit ut prædicationi solùm vacare possint: demùm immensam suam potentiam ipsis patefacit: quod & postea commemoravit, dicens: Nunquid vobis tunc aliquid defuit, quando vos nudos absque calceis misi?

℟.

℟. Sint lumbi vestri precincti, & lucernæ ardentes in manibus vestris. * Et vos similes hominibus expectantibus Dominum suum, quando revertatur à nuptiis. ℣. Vigilate, ergò, quia nescitis, qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Gloria Patri. Et vos.

Lectio ix.

ILlud etiam consideratione dignum est, quòd non incipiens statim dixit: Non possideatis aurum, neque argentum: sed cùm priùs mundandi leprosos, ejiciendi dæmonia, potestatem eis dederit, tunc intulit: Nihil possideatis, gratis accepistis, gratis date. Sic rebus ipsis docuit, utilia se & honesta, & facilia factu eis præciperet. Sed inquies, cætera quidem non absque ratione certa dicta esse: quid autem ut peram non habeant in via, nec duas tunicas, nec virgam, nec calceamenta, quanam de causa eis injunxit? Exactissimè certè sublimioris vitæ fundamenta voluit jàcere: sic & in superioribus, nullam de crastinâ die curâ ipsos habere hortatur.

Te Deum laudamus.

Missa propria. Dicit Dominus.

Porrectis SS. D. N. Benedicto Papæ XIV. precibus à R. P. D. Ildefonso Clemente de Aroftegui, nomine Catholici Hispaniarum Regis, ut Officium proprium cum Missa sub ritu duplici primæ Classis cum Octava, in honorem Beati Petri Gonzalez, vulgò San-Telmi nuncupati, pro Civitate & Diœcesi Tudensi jam concessum, extendere dignaretur ad omnes Hispaniarum Diœceses, Sanctitas sua pro gratia extensionis Officii, & Missæ, prout petitur sub ritu majori tantum, ad omnes præfatas Diœceses benignè annuit. Die 18. Septembris 1748.

Loco ✠ Sigilli.

D. F. Cardinalis Tamburinus,

Præfectus.

T. Patriarcha Hierosolymitanus,
Secret.